№ 98

საზაფხულო გაზეთი

№ 98

სუთშაბათი, 2 სექტემბერი, 1910 წ. ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გამოცემა წელიწ. პირველი

ამ წლის 7 მაისიდან გამოდის

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო

საზაფხულო გაზეთი

ყოველ-დღიურ გამოცემის გარდა გაზეთს აქვნება კვირეული

სურათებიანი დამატება

გაზეთის ფასი დამატებიანად: წლით როგორც ქალაქში ისე ქალაქ გარედ ღირს 8 მან. 50 კ., ნახევარი წლით—4 მან. 80 კაპ., ერთი თვით—80 კაპ.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური

დამატებით ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი.

ადრესის გამოსაცვლელი ფასი 40 კაპ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ ყოველ თვის პირველ რიცხვიდან.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სხვა ადგილებიდან კაკლის გარშემო მიდებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტით ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. სამკლეკიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ სადამდის 4 საათამდე ღირს 3 მ. ოთხი საათის შემდეგ მეტი მეცირება.

* * * * ხელის მოწერილია საყურადღებოდ * * * *

კანტორა აცხადებს, რომ გაზეთის ყოველ მიუღებლობაზე ხელისმოწერმა უნდა აცნობოს ხოლმე, რათა ყურადღება მიაქციოს გაზეთის წესიერად მიღებას.

„საბალზე გაზეთის“ კანტორა ღია ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა დილის 9 საათიდან 3 საათამდე და ნაშუადღევის 5 საათიდან 7 საათამ.

წერილები და ფული უნდა გამოიგზავნოს ამ ადრესით: **Тифлисъ, Большая Ванкская ул., № 12, Семену Пашалишвили.**

ქ. ქუთაისში

თ. მთავრიშვილისა და ამხანაგობის

წიგნის მაღაზიაში

დამზადებულია დიდ-ძალი ქართული და რუსული **სახელმძღვანელო წიგნები.**

სახალხო სასწავლებლებს, სახალხო ბიბლიოთეკებს და პროვინციის წიგნის მაღაზიებს დაეთმობათ 10 პროცენტი. ყდაზე გადაბდებათ თითო შაური.

ვინც ფასდადებით გამოიწერს, მან ბე უნდა გამოგზავნოს. აქვე იმყოფება უმთავრესი საწყობი შემდეგი წიგნებისა:

1.	გუთანი, ოჯახსა და სკოლაში საკითხავი წიგნი, შედგენილი ქუთ. ქართულ გიმნაზიის მასწავლებლების მიერ. . . . . ფასი	80 კ.
2.	ქართული გრამატიკა ს. ხუნდაძისა, ... „	50 „
3.	ქართული წერის დედანი, ს. დაოშვილისა, ... „	20 „
3.	ბატონ-ყმობა საქართველოში, ლ. ხახანაშვილისა, ... „	50 „
5.	საქართველოს ისტორია ს. ქვარიანისა, ... „	25 „
6.	ელისო, მოთხრობა ალ. ყაზბეგისა, ... „	10 „
7.	დედა-ენის ზოგიერთი სიტყვების განმარტება, პ. ჭარაიასი. . „	15 „

(25—ნ.—12)

მისაღები გამოცდა

პირველ მოსამზადებელ კლასში, თფილისის საბალთნო სკოლაში პირველ ხარისხის,—იმპერატ. კავკასიის სამეურნეო საზოგადოებისა, იქნება

2 ოქტომბერს, 1910 წ.

თხოვნა მიიღება პირველ ოქტომბრამდე.—მოწაფეები მხოლოდ პანსიონერებად მიიღებიან წელიწადში 150 მანეთად. დაწვრილებითი ცნობის გაგება შეიძლება სკოლის კანცელიარიაში დილის ათი საათიდან დღის თორმეტის ნახევრამდი და საღამოს ოთხი საათიდან ხუთამდე. (3—34—1)

გამგეობა

ხონის საურთიერთო კრედიტის საზოგადოებისა ამით აცნობებს ხსენებული საზოგადოების წევრთ, რომ თანახმათ 26 ამხანაგის წერილობითი განცხადებისა დანიშნულია 5 სექტემბერს ამა 1910 წლის ხონის სავაჭრო პროგიმნაზიის შენობაში.

საგანი კრებისა:

გადასინჯვა საბჭოს და გამგეობის დადგენილებისა ახალ პირებზე გადატანის შესახებ. (2—ნ—2)

საკურნალო

ექიმთა საზოგადოებისა

მუდმივ საწოლებით.

მიხეილის პრ№3., 59, მიხეილის საავადმყოფოს პირდაპირ, ტელეფ. N 1026.

ავადმყოფთა მიღება:

აგაჯანოვი მიხეილ—სიფილისი, კანისა და საშარდის ავადმყოფი. 1—2 საათ.

ეგიაზაროვი ი. ნ.—შინაგანი, ნერვებისა და სულიერი ავადმყოფობანი. ელექტროტერაპია. 11—12 საათ.

კიმონტი მ. პ.—ქირურგიული ავადმყ. 11—12 საათ.

მაგაკიან გ. ნ.—შინაგანი და საბავშვო ავადმყოფობანი 11 ნახ.—12 ნახ. საათ.

ა. დ. კალმოკოვა-ვნუკოვა—საქალებო ავადმყ. 11—12 საათ.

მზარეულოვი მ. ე. 12 ნახ.—1 ნახ. საათ. სიფილისი, კანის და საშარდის ავადმყოფობანი.

სამკურნალოში უწამლებენ ელექტროთი, უკეთებენ მასსაჟს, მოახდენენ ბაქტერეოლოგიურ და ქიმიურ გამოკვლევებს; უცრიან ყვავილს; შეამოწმებენ ძირებს ფასი დარიგებისთვის 50 კაპ. ოპერაციის და კონსულტაციის ფასი მორიგებითი საავადმყოფო განყოფილება შესდგება. საერთო პალატებისა და ცალკე ნომრებისაგან. (100—32—2)

საკურნალო

სპეციალისტ სამშვიდრო ექიმებისა გარედან მოსახარულე ავადმყოფთათვის. ვანქის დიდი ქუჩა, N 3. ალექსანდრეს ბადის მანლობლად, ტელეფონი N 483.

ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ავადმყოფთა მიღება 9½-დან 5 ს.-დე.

სარაჯ—ბავშვ. შინ. ყოველდღე 3—4 ს.

თეთრაძე—სიფ., ვენერ., კან. ყოველდღე 1—3 საათ.

პავლოცკი—ქირურგ. ყოველდღე 4—5 ს.

იოსელიანისა—ქალ. ავად., ორშაბათ. ოთხშ., პარს., კვირა 11—12 საათ.

ბოგოვსკი—შინაგანი ჰიპნოზი. ყოველ დღე 4—5 საათ.

მონხე—ბავშვთა, შინაგ. ავადმყ. ყოველ დღე, გარდა კვირა უქმისა 1½—3 საათ.

ვნუკოვი—ქირურგ. ყოველდღე 12-1 ს.

ნოვიცკი—ქალებ., ყოველ დღე. 1—2 ს.

ვესელოვზოროვი ნ. ნ. ქირურგ. ავად. ყოვ. დღ. 2—3 საათ.

ხაგისოვი ნ. დ.—ბებ., ქალ., ყოველდღე, კვირისა და სამშაბათს გარდა 4—5 ს.

მიკარტუმოვი დილის 10½—11½ ს. ყოველ-დღე.

ჩუდნოვსკი ი. ნერვ. სულ. ელექტროთერაპია. ყოველ დღე გარდა კვირა-უქმისა 4—5 საათ.

ფონდოროვი—ნერვ. და ელექტროტერ. ყოვ.-დღე 2—3 ს.

ი. მ. ახპისოვი. ცხვირ., ყელ. და ყურისა. 1—2 საათამდე.

კონსულტაცია, მასაჟი, ყვავილის აცრა, ოპერაცია, ანალიზი, ჰიპნოზი, ძიძებისა და მოსამსახურეთა გასინჯვა შეთანხმებით. სიფილისის (ათაშანგის) გამოკვლევა სისხლში პროფ. ვასსნარის შრატით. (100—ნ.—92)

ექიმი ბ. ნ. მაგაკიანი

შინაბანი და ბავშვთა სნეულებანი. სპეციალურად კუჰისა და ნაწლავებისა. მიიღება დილის 10—11 საათ. (ბავშვთა) საღამოს 5—7 საათი (ბაზროვგადა). მიხეილის პრ№3ეჭი, № 36, ტელეფონი N 388. (100—წალ.—23)

ექიმი კბილის ვინტ. რცხილაძე

იზმაილოვზე N 2. გადავიდა გის ქუჩაზე N 2. იღებს ავადმყოფთ დილით 10 ს.—2 საათამდე და საღამოს 5—8 საათამდე.

ექიმი ე. ვაშაკიძე

იღებს შინაგან სნეულებით ავადმყოფებს. დილით 8—9 ს., ხ. ღამით 5—7 ს. ბელინსკის ქუჩა, N 18 (ყოფილი გორჩაკოვისა). (0—208)

ელექტრონისა და რენტგენის სამკურნალო

მიხეილ გედევანიშვილისა

იღებს ავადმყოფებს კვირის გარდა დილით 12—1; საღ 6—7 საათ. გამინჯვა და გადადება რენტგენის სხივებით. გერა, ყორდანოვის ქ. 20. (0—ნ.—38)

ექიმი შ. ა. მიქელაძე

იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებით ავადმყოფთ ყოველდღე საღამოს 5½—6½ საათამდის. კაზეთის ქ. ტელეფონი N 316.

ექიმი კბილისა ალ. სოლოღაშვილი

იღებს ავადმყოფებს 9—2 ს. და 5—7 ს. გოლოვინის პროსპ. N 12, სახლი მდივანისა. (ე)

პირველი

ყველასათვის ხელ-მისაწვდომი

კლასები ფორტოპიანოსი

თავისუფალ მხატვრის პიანისტის

იოსებ გიორგის ძე ტერ-დავიდოვისა.

ქ. ტფილისი. მღისამდის ქ., N 40.

გაკვეთილი:

თავის ბინაზე 10 მ. თვეში (კვირაში 2 გაკვეთილი, და 8 მ. თვეში (კვირაში 1 გაკვეთილი).

გაკვეთილი მოწაფის ბინაზე: 25 მ. თვეში (კვირაში 2 გაკვეთილი), და 15 მ. თვეში (1 გაკ. კვირაში). ფასი თვის დასაწყისში, წინ და წინ. ღარიბები, ვისაც ნაჭა აქვს, უფასოდ სწავლობს და მიიღებიან კონკურსით თავისუფალ ადგილებზე. ამათ უნდა წარმოადგინონ სიღარიბის მოწმობა. უფასო ადგილი 30.

ვინც დაწინაურდება, გაიკეთს მუსიკის თეორიასაც. ყოველ წელს იმართება კონცერტები. უქმობენ კვირა-უქმე დღეებს. (20—ნ.—8)

უბედურ მსურველთ

მომზადებულ სადილს ჩვენი კაცის ხელით და ვაძლევთ სადილს ადგილობრივ. მასალა სუფთა და ნოყიერია; მზარეული-ცნობილი და გამოცდილი; ფასები ყველასათვის ხელმისაწვდომი. კირპიჩნი ვიწრო ქუჩა, (ბელინსკის ქუჩიდან) სახლი № 19, იკითხეთ ეზოში. (5—უ.—4)

დაიბეჭდა და იყიდება

თ. მთავრიშვილის და ამხ. წიგნის მაღაზიაში ქუთაისში

ბატონ-ყმობა საქართველოში

ისტორიული გამოკვლევა ა. ხახანაშვილისა. ფასი 50 კაპ.

საქართველოს ისტორია

ს. ქვარიანისა.

ფასი 25 კაპ. (15—ფ.—13)

ტფილისი, 2 სექტემბერი.

ბ-ნი იაკობ გოგებაშვილი გაზეთ „საქმის“ ფურცლებიდან ერთ ჩვენს კორესპონდენტს ჰკრებავს, როგორ გაჰბედე და რად დასწერე, რომ სოფლის მასწავლებელს ხშირად მშობლები უსაყვედურებენ, სკოლაში რუსულის სწავლებას ნაკლებ ყურადღებას აქცევ, ვიდრე ქართულისასო. ძლიერ კარგად გვესმის ბ-ნ გოგებაშვილის წყრომა და სწორედ ამიტომ მოგვაჩნია საჭიროდ, გამოვესაუბროთ ჩვენს კორესპონდენტს.

თავის თავად საზოგადო მნიშვნელობის ფაქტის აღნიშვნა საძრახისი არავისთვის არ არის; ამ მხრივ ჩვენს კორესპონდენტს საყვედური არ მიეკარება. ყალბი შეხედულობა სახალხო სკოლაზე, რომელსაც კორესპონდენტი ამცნობდა მკითხველებს თავის წერილით, მას არ მიუწონებია. იგი ამ მხრივაც საყვედურის გარეშეა. რისთვის ჰშოლტავს მას ბ-ნი გოგებაშვილი?

ნამდვილად იმისთვის, რომ კორესპონდენტმა ფარდა ახადა ჩვენის ცხოვრების ერთ-ერთ დუხჭირს მხარეს, ხალხო ფორმალურად კი იმისთვის, ვითომ მისგან მოთხრობილი აქვს მართალი არა ყოფილიყოს. ჩვენ იმდენი გაბედულება არა გვაქვს, რომ სოფლის მასწავლებელს ტფილისიდან დაუყვიროთ, სტყუი, შენთვის არავის მაგნაირი საყვედური არ გამოუცხადებიაო. არც საბუთი გვაქვს, შეუძლებლად ჩავთვალოთ ასეთი საყვედური. ჩვენ ნამდვილად ვიცით, რომ ტფილისის ერთის სასწავლებლის მასწავლებლებს ქართველი მშობლები ხშირად უსაყვედურებენ ხოლმე, თქვე დალოცვილებო, ქართულს ჩემი შვილი შინაც ისწავლიდა, თქვენთან რუსულისთვის მოვიყვანე და სწორედ რუსულს კი ნაკლებ ასწავლითო. თუ ქართველ ხალხის უფრო გათლებული და განვითარებული წრეები, რომელნიც შვილებს ტფილისში ჰხრდიან, ასე ყირამალა უკერიან სწავლასა და აღზრდის საქმეს, რატომ არ უნდა დაიჯეროდეს, იმავ შინაარსის საყვედური სოფლის მდაბიო ხალხისგან? ის შეხედულება, რომ სკოლა რუსულს უნდა ასწავლიდეს, კავკასიელ მოხელეების და პოლიტიკანებისაგან დათესილი აზრია. ამ პოლიტიკანების მეცადინეობამ საკმაოდ თვალსაჩინო ნაყოფი გამოიღო ქართველ ხალხის მაღალ წრეებში. რად უნდა მივიჩნიოთ დაუჯერებელ ფაქტად, იგივე მეცადინეობა ნაყოფს იძლეოდეს ხალხის დაბალ წრეებშიც? ბ-ნ გოგებაშვილს არ მოსწონს, რომ ეს უკუღმართი შეხედულება ვრცელდებოდეს ხალხში, მაგრამ მოწონება და დაწუნება სხვა არის და ფაქტის აღნიშვნა კიდევ სხვა. უსაბუთო საყვედურის ნაცვლად ბ-ნ გოგებაშვილს ჩვენის კორესპონდენტის სიტყვები სხვა სოფლის მასწავლებელთა შეკითხვით რომ შეემოწმებინა—გაცილებით უკეთესი იქნებოდა. თორემ თუ არსებითად კორესპონდენტი მართალია, თუ ხალხი ნამდვილად ასე უკუღმა უცქერის სოფლის სკოლას, ჩვენმა პედაგოგმა ბ-ნმა გოგებაშვილმა უფრო მკვახე წერილებიც რო დაბეჭდოს, ამისი საქმეს არაფერი არ ეშველება. კაცმა ჭირი მალა, ჭირმა თავი არ დამალაო. ბ. გოგებაშვილის და სხვა გავლენიან პირებისადმი კრძალვით ან ხათრით იქნება მართლაც ხმა არავინ ამოიღოს იმ საგანზე, რომელსაც ჩვენი კორესპონდენტი ეხებოდა, მაგრამ ეს სიჩუმე უფრო ვნებას მოიტანს, ვიდრე სარგებლობას.

ბ-ნი გოგებაშვილი ამბობს ჩვენის კორესპონდენტის შესახებ, იმის წერილს გადასთარგმნიან, ხელზე დაიხვევენ და გამოიყენებენ ისინი, ვისაც სკოლა გარუსების იარაღად სწადიან აქციოსო. ჩვენ ამ შიშის მონაწილე არ გახლავართ. თუ ხალხს რუსსიფიკატორული სკოლა არა ჰსურს, ვერავინ რას გააწყობს მასთან, და პირიქით თუ ასეთი სკოლა სწადიან მას, პრესსის გაჩუმება და უკუღმართობის დამალვა ვნებას მოიტანს და არა სარგებლობას. ჩ ენ და ჩვენთან ერთად ჩვენი კორესპონდენტი დიდად მოხარული ვიქნებით, თუ ბ-ნი გოგებაშვილი დაამტკიცებს, რომ სოფლის მასწავლებელს მოსწაკლეთა მშობლები არასოდეს არ უსაყვედურებენ, რუსულს ნაკლებად ასწავლიო. როგორც საერთოდ, ამ შემთხვევაშიაც ჩვენ იმ აზრისა ვართ, რომ არც ერთს ჩვენს ნაკლს, არც ერთს ჩვენს მუწუკს მდუმარებას ზეწარი არ უნდა გადავაფაროთ. პირიქით პრესსის პირველი დანიშნულებაა, ამხილოს საზოგადოებას ამ გვარი ნაკლულევანებანი, რათა შესაძლო მეიქნეს მათთან ბრძოლა. ვიმეორებთ, ბ-ნ გოგებაშვილის დიპლომატიური მოსაზრება, რომ ამ მხრივ ბას რუსიფიკატორები თავისთვის ჰამოიყენებენ და ამიტომ უნდა გავჩუმდეთო, ჩვენთვის მიუწდომელი პოლიტიკაა,—დარღვევით კი ჩვენი კორესპონდენტის მიერ აღნიშნული ფაქტი ბ-ნმა გოგებაშვილმა ვერ დაარღვია. ზოგად ხასიათის მოსაზრება ქართულ წიგნების გავრცელებაზე და კერძო შემთხვევები გურულებზე გათხოვილ რუსის ქალებისაგან ქართულის შესწავლისა არა გვჯონია თითონ ბ-ნი იაკობის თვალში არღვევს აღნიშნულ ფაქტს.

ფაქტი კი მეტად საყურადღებო და საინტერესოა. შესაძლებელია ჩვენი კორესპონდენტის შეხედულება შემცდარი იყოს, მაგრამ ამას

ავადმყოფთა მიღება

ექიმი ა. ნ. დიასამიძე

განსა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 2—1 ს. საღამოთი 6—8 ს. ხუთშაბათობით მწოლიდ დილით 8—9 ს. კვირაობით ავადმყოფებს არ იღებს. მოსკოვის ქ. N 4. სახლი გაბაშვილისა (ე)

ექიმი ვ. ს. მუსხელიშვილი

იღებს თვალებით ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 9-დან 11-მდე. გორჩაკოვის ქ., № 9. (ე)

ექიმი ვ. ს. არჯევანიძე

ჭუთაისში.

იღებს შინაგან და დედათა სენით ავადმყოფებს, ყოველ დღე კვირა ექმის გარდა, დილით 9—12 საათამდე და საღამოთი 6—7 საათ. პეშკინის ქ., სახ. ი. ი. გოკიელიძისა. (25—9—4)

ტფილისის თავად აზნაურთა ქალების

სკოლა ამით აცხადებს, რომ მეორე განყოფილების მოწაფე ქალები გადაყვანილ იქმნებიან შემდეგ განყოფილებაში და უნდა გამოცხადდნენ ენკენისთვის პირველსა. თუ მესამე განყოფილებაში აღმოჩნდა თავისუფალი ადგილი, ახალ მოწაფეებსაც მიიღებენ. (3—27—3)

ამხანაგობა „ალიონი“

ამით აცნობებს, რომ წიგნებზე ხელის მოწერა ჩვენდა დამოუკიდებელ მიზეზების გამო გაგრძელდება პირველ სექტებრამდე. წიგნების გამოცემა უზრუნველყოფილია.

(0—ნ.—14) ამხანაგობა „ალიონი“-ს გამგე ვ. გადილია.

ვაგზლის კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსარუდე ავადმყოფთათვის.

ვოკზლის ქუჩა, № 8, ს. ენფიანჯიანცისა, ტელეფონი № 695.

ვ. ვაშაყმაძე—ყოველ დღე 9—11 ს. კბილის ავადმყოფ.

შ. ა. მიქელაძე—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 1½—2½ ს.

ბ. ნ. დიასამიძე—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ე. მ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2. ს.

ბ. მოშიაშვილი—ყოველ დღე, ორშ., ხუთშ. და პარასკევს, 11—12 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი

მიკროსკოპიული, ბაქტეროლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; ავრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძების გასინჯვა. ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსილიუმი მორიგებით. (წლ.—ნ.—429)

ტფილისის კერძო სამკურნალო

30 მუდმივი საწოლით და სამშობიარო განყოფილებით.

დია არის ყოველ დღე გარეშე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

ქსენიას ქუჩ, სახლი № 7 „ვეტერანის“ სასტუმროს ახლოს,

ტელეფონი № 590.

ლამბაშიძე ვ. დ.: შინ. და ბაშვ. ყ.-დღე; გარდა კვირა. 11-12 საათ.

გედევანიშვილი მ. ბ. ნერ. და ელექტრ., ორშ., ოთხშ., და პარ. 10½—11 ს.

გორბოვსკი-ზარანეკი ე. ვ. თვალისა. ყოველ-დღე კვირის გარდა 12—1 საათ.

ბურკო გ. ბ. შინაგ. შაბ. 1—2 ს. და კვირას 11—12 ს.

კარშინი. ბ. ბ. კან. და ვენ., ყოველ დღე კვირას გარდა 2½—3½ ს.

მაღალაშვილი გ. გ. შინ., სამშ. და შაბ. 10—12 ს.

ჭიჭოძე ტ. ხ. შინაგანი. ორშ. და ოთხშაბ. 9—10 ს.

მანსვეტაძე ვ. მ. შინ., ორშ., ოთხშ., და ხას. 1—2 ს.

მელიქიშვილი. ნ. მ. ქირურ. და დედაკაც. ყოველდღე 12—1 ს.

ფირალოვი რ. ბ. ქირურ. ყოველ-დღე 11—12 ს.

პაპოვი ვ. ა. ყურ., ყელის და ცხვი., ყოვ. დღე გარდა პარას. 2—2-ნახ. ს.

სობოლევსკი ვ. ვ. ქირურ., ყოვ. დღ, 9—11 ს.

სამკურნალოს აქვს მოწყობილი საკუთარი მიკრო-ქიმიური. და ბაქტერიოლოგიური ლაბორატორი. რომელსაც გახაგებს ექიმი ე. გ. ფედოროვი.

რჩევა ღირს 50 კ., საწოლები 2 მანეთიდან დაწყებული. ოპერაც კონსულტაც., ელექტრონით წვა., მასსაჟი, ყვავილის აცრა, ძიძათა შემოწმება და სხვა შეღავათ. საფასურით. (200—ნ.—263)

გამორკვევა უნდა და არა უსაბუთოდ უარყოფა. ჩვენის აზრით, ამ საკითხის გამოსარკვევად ხმა უნდა მოგვაწოდონ სოფლის მასწავლებლებმა კერძოდ და სოფლის ინტელიგენციამ საერთოდ. მხოლოდ მათის ჩვენებით გამოირკვევა ის საგანი, რომელსაც მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენის ეროვნულის ცხოვრებისთვის.

დეპეშები

(ჟურნალ-გაზეთების საგანგებო სააგენტოდან)

1 სექტემბერი.

სანქტ-პეტერბურგში

სტამბოლი. მომავალ კვირას სულთანი ადრიანოპოლში მიემგზავრება საიხედრო ვარჯიშობაზე დასასწრებლად.

ათხი მიტროპოლიტი და ბერძენთა საბჭოს სხვა წევრები ეწვივნენ მართმსაჯულების მინისტრს და უმტკიცებდნენ, რომ საპატრიარქოს უფლება აქვს მოიწვიოს ეროვნული კრებაო. მინისტრმა მთავრობის სახელით უარი განუცხადა იმ მოსაზრებით, რომ ეგ უფლება საპატრიარქო წესდებაში არ არის მოხსენებულიო. დასასრულ მინისტრმა დაასკვნა: უკეთუ მოიწვევენ კრებას. ასეთი კრება უნდა მოხდეს საპატრიარქოს გარეშეო.

მუკდენი. გენერალ გუბერნატორმა სილიანმა ბრძანება გასცა თვალყური ადევნონ მანჯურიაში მყოფ კორეის მცხოვრებთ. აცნობონ მათი ყოფა-ქცევა და იაპონიის საკონსულოს მოხელეებთან განხეთქილებას მოერიდნონ.

პარიზი. გენერალმა მიშელმა, პიკარდში აღლუმის ხელმძღვანელმა, სადღეგრძელო დალია რუსის მხედრობისა. გენერ. გენგროსმა მადლობა უთხრა. ორკესტრმა რუსული ჰიმნი და მარსელიეზა დაუკრა.

სტამბოლი. საპატრიარქოს საბჭომ ყურადღება არ მიაქცია მთავრობის უარს და გადასწყვიტა სხვალიოდ გახსნას ეროვნული კრება პოლიციამ დაატუსაღა სამი წევრი, რომლებიც კრებაზე დასასწრებლად მიდიოდნენ.

რუსეთი

ცარიცინი. „კავკაზი“-ს მიდამოებში 2600 კომლი გადაიწვა. უმთავრესად მუშა ხალხია. უსახლკაროდ დარია 15000 მცხოვრები.

ვიატკა. ვაჟების მონასტრიდან ღამე გაიტაცეს 98,000 მანეთი, პროცენტიანი ქაღალდებით ერთად. ნაწილი იპოვეს, ბოროტმოქმედნი ვერ აღმოაჩინეს.

ეკატერინოსლავი. ვერჰნე დნეპერის ციხეში სისხლის სამართალში მიცემული სამი ტუსაღი თავს დაეცა ორს ზედამხედველს. ერთმა ტუსაღმა წაჰგლიჯა თოფი და უნაყოფოდ ისროლა, მერმე თვით მოიკლა თავი. დანარჩენი ტუსაღები სიკვდილს ემუქრებოდნენ პირველ ზედამხედველს, მაგრამ ბოლოს დამორჩილდნენ. წესიერება აღდგინეს.

კიევი. არხეოლოგიურ გამოკვლევით ბელოგოროდში, ვლადიმირის ეკლესიაში აღმოაჩინეს მეთერთმეტე საუკუნის მეფის სასაფლაო.

პეტერბურგი. მინისტრთა საბჭომ გადასწყვიტა წირუდგინოს უმაღლესად დასამტკიცებლად სრულიად რუსეთის ქვიგნის გამყიდველთა და გამომცემელთა საზოგადოების წესდება.

ტფილისი. სვანეთში მოგზაურობის შემდეგ დაბრუნდა სენატორი ვატაცი. მისი საერთო შთაბეჭდილებით სიღარიბე და უკულტურობა დამოკიდებულია რკინის გზის უქონლობაზე და ბუნებრივ სიმდიდრის დაუმუშავებლობაზე. გლეხებს მიწა აკლიათ. საჭიროა საგლეხო ბანკის დახმარება. აუცილებლად უნდა ინახებოდეს ტყეები. სვანები უმეტეს ნაწილად საქონლის მოშენებას მისდევენ. საჭიროა სკოლებთან ერთად გაიხსნას სახელოსნო განყოფილებები. ყურადღება მიექცა მიწათ მოწყობის საქმეს.

სევასტოპოლი. მოვიდა საზღვაო მინისტრი.

ხოლერა

სტამბოლი. ერზერუმის მახლობელ ადგილებში ხოლერით აცად გახდა 28. მოკვდა 16.

ადესა. ექვსი დღის განმავლობაში შავი ჭირით ავად გახდა 12, გარდაიცვალა 4.

რომი. დღე-ღამეში ხოლერით ავად გახდა სამი, გარდაიცვალა ერთი.

პეტერბურგი. სააგენტოს ცნობით ერთის კვირის განმავლობაში ორენბურგში ავად გახდა 5, გარდაიცვალა 14. მთელს გუბერნიაში ავად გახდა—457, გარდაიცვალა 226; ტულის გუბერნიაში—5, გარდაიცვალა 4; თავდაპირველად მოარულით სმოლენსკის გუბერნიაში ავად გახდა 138, გარდაიცვალა 77.

ნარკვევი

(ჟურნალ-გაზეთებიდან)

გუშინდელი დეპეშა გვაუწყებს, რომ ოდესაში სახელმწიფო საიათბიროს წევრის არჩევნები უშედეგოდ გათავდა, ვინაიდან ვერც ერთმა კანდიდატმა ხმის აბსოლუტური უმრავლესობა ვერ მიიღოო. პროგრესისტებმა (იგულისხმე კადეტები) კანდიდატად წამოაყენეს ექიმი ჩაუშანსკი, ოქტომბრისტებმა — კაზარინოვი და შავ-რაზმელთა კანდიდატი იყო ბარონი რენო, მემამულე და მაზრის მარშლად ნამყოფი. მხედველობაში უნდა მივიღოთ, რომ არჩევნები პირველ კურიაში სწარმოებდა და ამ კურიის დიდ უმრავლესობას კი ოდესაში ებრაელთა ბურჟუაზია შეადგენს. მესამე სათათბიროში ოდესის დეპუტატად პირველ კურიიდან ორჯელ უკვე კადეტი იყო არჩეული. ერთხელ, აწ უკვე განსვენებული დეპუტატი ბერგამენტი, მეორეჯელ, ვექილი ბროდსკი. ახლაც მოსალოდნელი იყო რომ კადეტი იქნებოდა არჩეული, რომ გენერალს ტოლმაჩევს, ოდესის გრადონაჩალნიკს, თავის საყვარელ ზომებისათვის არ მიემართნა: როგორც სატახტო გაზეთები იუწყებიან, ითხოვის 2000 ამომრჩეველ ებრაელებისათვის პოლიციას უწყება არ ჩაუბარებია.

მექანიკურად დიდი რიცხვი ამომრჩეველებისა ოდესაში ისეთ პირობებშია ჩაგვარდნილიო, სწერს გაზეთი „რეჩი“, რომ შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში. ასე რომ თვით ბარონი რენეც რომ გავიდეს დეპუტატად, ეს იქნებოდა გამარჯვება ტოლმაჩევისა და მის მიერ მიღებულ ადმინისტრატიულ ზომებისა და არა მემარჯვენე ელემენტთა და კონსერვატიულ ტენდენციებისა. ამიტომ, განაგრძობს გაზეთი, ოდესის არჩევნების მიხედვით შეუძლებელია გაიგო საზოგადოებრივი მისწრაფება და მისი სურვილებიო.

გუშინდელი დეპეშა გვარწმუნებს, რომ მიუხედავად ტოლმაჩევის ზომებისა, შავრაზმელი კანდიდატი მაინც ვერ გავიდა დეპუტატად. ეხლა ხელმეორედ უნდა მოხდეს არჩევნები და მოსალოდნელია, რომ ტოლმაჩევი კიდევ წაუმატებს თავის ზომებს და იმოდენს ეცდება, რომ შავრაზმელი ამოირჩიონ.

ახალი ამბები

ტფილისი

ხოლერიანთა რიცხვი. სანიტარო სამკურნალო ინსპექტორის ცნობით, 31 აგვისტოს დილის 9 საათიდან 1 სექტემბრის 9 საათამდე ტფილისში ხოლერით ავად გახდა 2 კაცი, ხოლერის ნიშნებით—2. ხოლერიანთა სამკურნალოში იყო 12 ავადმყოფი, მოემატა—3, მორჩა და გამოეწერა—1, დარჩა—13.

ხოლერა. 31 აგვისტოს, პოლიციის ცნობით, ტფილისში ხოლერის ნიშნებით ავად გახდა და ხოლერიანთა სამკურნალოში გაგზავნეს 4 კაცი. მათი გვარები: 1) ივანე ბართლომეს ძე დულაიტისი, 2) ჟანდარმი ვანაკაი, 3) ალექსანდრე ბეჟანის ძე ალამაზოვი და 4) პოლიციელი პეტრე ჩესალკინი. ავადმყოფთა ბინებს შესაფერი დეზინფექცია გაუკეთეს.

ციხის შენობის საძირკვლის კურთხევა. გუშინ აკურთხეს და საძირკველი ჩაჰყარეს ტფ. საგუბერნიო საპყრობილის ახალ შენობისა. პარაკლისის გადახდამდე ბაქოს ეპისკოპოსმა გრიგოლმა შესაფერი სიტყვა წარმოსთქვა. კურთხევას დაესწრენ. იუსტიციის მინისტრი ი. გ. შჩეგლოვიტოვი, ნამესტნიკის თანამდებობის აღმასრულებელი გენერალი შატილოვი, ნამესტნიკის თანაშემწე სენატორი ვატაცი, ტფ. გუბერნატორი ლოზინა-ლოზინსკი, ქალაქის მოურავის მოადგილე ა. ი. ხატისოვი და სხვანი.

სასანიტარო აღმასრულებელ კომისიის კრება. სამშაბათს, 31 აგვისტოს, შესდგა კრება ქალაქის სასანიტარო აღმასრულებელ კომისიის ა. მ. არგუტინსკი-დოლგორუკოვის თავმჯდომარეობით. კრებამ მოისმინა სასანიტარო ბიუროს მოხსენება ხოლერასთან საბრძოლველად მოწვეულ პერსონალის რიცხვის შემცირების შესახებ. ვინაიდან ტფილისში ხოლერა თან და თან ისპობა მხოლოდ კომისიამ გადასწყვიტა: შეამციროს შტატი, როგორც ხოლერის ბარაკებში, ისე ცენტრალურ ამბულატორიაში. კრება არ დათანხმა სასანიტარო ბიუროს და გადასწყვიტა ავეჭალაშიაც იყოლიოს ექიმი, როგორც ახლა ჰყავს. კრებამ აგრეთვე სასურველად სცნო ავეჭალაში, სადაც იწყება ქალაქის წყლისსაყვანი, დაარსდეს მუდმივი ზედამხედველი პუნქტი ექიმით და შესაფერი პერსონალით. დასასრულ კომისიამ მოისმინა მოხსენება ექიმ ხარაზოვის, რომელიც ოდესაში იყო გაგზავნილი შ-ვ პირთან სალზე,-იგი გვიხატავს მხოლოდ კერპს, მიფს, რომელიც ერთნაირად იზიდავს ყველას.

ეი, როგორა სწყდება დღეს ახალ ლიტერატურის ერთ მნიშვნელოვან ბანაკში სხვა და სხვა გვარი პრობლემები.

2.

გადავშალოთ ძველი ლიტერატურის ისტორიის ფურცლები. ჩვენ იქ თითქმის იმავეს დავინახავთ, რასაც დღევანდელ ლიტერატურაში ვხედავთ.

დიახ, ბევრი, ძალიერ ბევრი რამ აქვს საერთო ძველთა-ძველ ლიტერატურას ახალთან; და სწორედ ამაზედ მინდოდა მიმექცია მკითხველის ყურადღება.

ბუნებას სხვა და სხვა გვარი მოვლენანი პირველ ადამინს, რა თქმა უნდა, ვერ აეხსნა ვერ გამოეკვლია მათი გამომწვევი მიზეზები, ამ გამოკვლევის წყურვილი კი კლავდა მას, ეი, სწორედ ამ დროს შექმნა მან ღმერთები, რომელთაც მიაწერა სხვა და სხვა მოვლენები.

ამას გარდა ადამიანმა თავიდანვე ისიც შეამჩნია, რომ ზოგიერთი ამ მოვლენათაგანი ხელს უწყობდა მას არსებობისათვის ბრძოლაში, ზოგიერთები კი მის წინააღმდეგ იყო მიმართული, ცხადია პირველ კატეგორიის მოვლენათა მმართველი ძალები (ღმერთები) ადამიანისაკენ არიან, ხოლო მეორენი კი მტრებია უკანასკნელისა; აქედან წარმოსდგა ღმერთების ორ ჯგუფად დაყოფა. ღმერთები კეთილნი და ღმერთები ბოროტნი. მათ შორის ადამიანის წარმოქ ენით—საშინელი ბრძოლა იყო გამართული; ადამიანმა ამ ბრძოლის ნამდვილ არსს ვერ გაიგებდა, მაგრამ იგი მაინც კეთილ ღმერთების მხარს იჭერდა ინსტინქტიურად და მათ გამარჯვებას ნატრობდა.

ღმერთების სულის კვეთებას ადამიანი პრიმიტიულ შემეცნებამდე აქვეითებდა, მათ ხშირად ადამიანურ თვისებებს აწერდა საბრძოლველ იარაღად *). ყველა ამას იგი მიტომ ჩადიოდა, რომ ღმერთების ცხოვრება ადამიანებისათვის მისაწდომი და ადვილი გასაგებე გაეხადა.

ძველთა ძველი მწერლებიც ამ ღმერთების ცხოვრებას აღწერენ. მათ ნაწარმოებში სხვა და სხვა ღმერთებს ადამიანების სახე აქვთ, მაგრამ ძალა მათში საარაკო და ღვთაებრივია, მათთვის შეუძლებელი არა არის რა. თვით მდებარეობაც, ღმერთების სამოქმედო ასპარეზი, რაღაც ფანტასტიურია, განუსაზღვრელი. ეს ღმერთები, ადამიანების სახით, ცხოვრობენ სივრცისა და დროს გარეშე. ეი ამგვარ ღმერთების ცხოვრებისა და ბრძოლის აღწერამ წარმოშვა მითიური ზღაპრები და ლეგენდები, ეს უმდიდრესი გამოთქმანი ძველის ლიტერატურისა.

ღმერთები ხან სწყალობდნენ ადამიანს, ხან კიდევ სჯიდნენ მას, იმისდა მიხედვით თუ როგორ ეპყრობოდნენ ადამიანები ღმერთების მიერ დადგენილ კანონებს; ამის გამო ზოგი ადამიანი უკმაყოფილო იყო ღმერთებისა და სწყევლიდა მათ, ზოგი კი მადლობას უძღვნიდა მათ, ადიდებდა და უთხზავდა ახალ საგალობლებს.

ღმერთები ერთმანეთთან ბრძოლაში, თავის ძალების საშინჯად, სამოქმედო იარაღად, ადამიანებს იღებდენ; უკანასკნელნი პირველთა ხელში სათამაშო ბურთსა, ისე როგორც მოხუცი დავ. ლეიზერი ძლიერ ანათებს ანათემას. ხელში („ანათება“).

ეი ამ რიგად პირველმა ადამიანმა სხვა და სხვა მოვლენათა მიზეზების კვლევაში, შექმნა მიფები, რომლებიც გაბატონდენ ძველ ლიტერატურაში.

ანალოგიურ მოვლენას ვხედავთ დღესაც ახალ ლიტერატურაში: გავკვრით ამაზე უკვე მივუთითე კიდეც მკითხველს ამ წერილის დასაწყისში, როცა ლაპარაკი მქონდა „ვინმე“-ზე და „ადამიანის ცხოვრებაზე“.

დღევანდელმა მწერლობამ „ადამიანის ცხოვრების“ აზრის, შინაარსის ძიებაში მიფისაკენ იბრუნა პირი. მიფი ამ მწერლობის აზრით ცხოვრების შინაარსი, სულის ჩამდგმელი და მამოძრავებელია. დიახ, ახალმა მწერლობამ კვალად შექმნა მიფი, ჩვენთვის მიუწდომელი საიდუმლოება, მისტიკურ ჰეშმარიტების მატარებელი მიფი.

რა თქმა უნდა, რომ ერთის მხრივ პირველი ადამიანი და ძველი მწერლები, მეორე მხრით კი დღევანდელი მისტიკები სხვა და სხვა თვალსაზრისისანი არიან, მაგრამ ის კი

*) მაგრამ ეს კიდევ იმას არ ნიშნავს, რომ უბრალოდ მომაკვდავს უტოლებდა ადამიანი ღმერთებს, უკანასკნელებში იგი მაინც. რაღაც განყენებულ ძალთა კრებას ხედავდა. ავტ.

ძველია-ძველი მეტ ვებით რუსეთის ახალ ლიტერატურაში

1.

მახსოვს ბავშვობისას, როცა რაიმეს აისოვიჩემებდი და, ნამეტნავად, გავჯიუტდებოდი, ბებია ჩემი „ბოჩია“-თი ამშინებდა. ის ათივე თითებს დაკვლანჭავდა, თვალებს გადმოაცეცებდა, სახეს ათასნაირად დაინაოჭებდა, თეთრ თმას აიბუძგვნიდა და „აამ-აამ“, შემომძახებდა ხოლმე.

მე ვერაფრით ვერ ამეხსნა ყველა ეს ბავშვობისას; ვერ ამეხსნა ვერც ის, თუ როგორ ხდებოდა, რომ კეთილი და სათნოიანი ბებია, უცებ საშინელ და საზარელ „ბოჩიად“ გარდაიქცეოდა ხოლმე.

ამ „ბოჩიას“ წინაშე ისეთი ძლიერი იყო ჩემი შიში, რომ რაც უნდა ნაწყენი და გულნატკენი ვყოფილიყავ, გავიგონებდი თუ არა: „მოვიდაააა... ბოჩიაააა...“-ს სწრაფლ მოვიკუნტებოდი და შიშისაგან ცახცახს ვიწყებდი.

დრო გავიდა და მეც წამოვიზარდე, დავვაჟკაცდი, ახლა ამგვარ „ბოჩიებისა“ აღარ მეშინიან, ახლა ვიცი, რომ „ბოჩია“ იგივ გულკეთილი, მოხუცი ბებია იყო.

ალბად ახლა ბებია ჩემი მიხვდა რომ „ბოჩია“ ველარ შემაშინებს და რაც უნდა საწყენი ჩავიდინო, „ბოჩიას“ აღარ ახსენებს.

მაგრამ „ბოჩია“ სავსებით არ მოკვდარა; მან მხოლოდ სახე გამოიცვალა, იგი ახლა უფრო ღრმა შეიქმნა; და დღესაც, როცა კი დავინახავ მას ამ ახალის სახით, იგი არა ნაკლებს შიშსა მგვრის.

ამ ახალ „ბოჩიებს“ დღეს ვხედავ რუსეთის ახალ ლიტერატურაში, რომელმაც, ამ ბოლო დროს, პირი იბრუნა ცხოვრების ყოველ დღიურ ჭირ-ვარამის და ზრუნვის აღწერიდან, მომაკვდავ ადამიანის სწრაფ წარმავალ ზნე-ჩვეულებათა დასურათებიდან. მან გადალახა სივრცე და დრო, წაშალა პატარა საზღვრები, ხაზები, მოსპო სხვა და სხვა მოვლენათა კონკრეტული, განკერძოებული და ინდივიდუალური მნიშვნელობა და ყველა ერთ უსაზღვრო, დაუსრულებელ რგოლში მოათავსა.

ადამიანი, ბუნება, ცხოვრება, კანონები, პირობები ერთ დაუსრულებელ მსვლელობის პროცესის მონა გახადა, ერთ კოლეიაში მოამწყვდია, ასე რომ თვითეული იმათგანი წარმოადგენს: „каждая спица въ колосницѣ“-ს.

ცხოვრებაში მე, შენ, ის, ნაპოლეონი, მაჰმადი, კომფუცი კი არა ვართ, არამედ ყველანი ერთად, ერთგვარ ფერხულში ჩაბმულნი ყველა ჩვენ, ერთი ვართ, ამ ერთის სიმბოლო **ადამიანია** თვითოული ჩვენგანის ყოფა ერთგვარია, ამ ერთის სიმბოლო—ცხოვრებაა. თითოეული ჩვენგანი მისს გარეშე მდგომ „რაღაცას“ ემორჩილება, ამიტომ ყველანი ერთად პასსიური ობიექტია, რომელსაც მართავს რაღაც, ამ რაღაცას ძალის სიმბოლო „ვინმე“-ა, ეს ვინმე კი „ბოჩიაა“.

„ადამიანის ცხოვრება“ გონებაა ამ „ბოჩიას“ წინაშე. ეს „ვინმე“ თავისთავად კი არ არის სამინელი, არამედ იგი ნიშნავს საშინელებას, იგი სიმბოლოა საშინელების, უფრო ფართედ იგი მიფია, ცოცხალი მიფი.

„ვინმე“-ც საიდუმლოების სამეფოს კარების დაუღალავი მცველი (ანდრეევის „ანათემიდან“) თავის თავად კი არ არის საშინელი, არამედ საშინელებაა მის უკან იმალება, იგი გამომხატველია საშინელების.

„ადამიანს“ არ სურს ემორჩილოს „ვინმე“-ს; „ადამიანი“ აღიჭურვა გონიერებით. სიყვარულით, ძალით და თავისუფლება მოინდომა, შემოხაზულ წრის იქით გადასვლა და მზის დანახვა მოიწადინა, მზეს „ვინმე“ ჩამოჰფარებია, იგი მას ადამიანს არ უთმობს და იწყება მათ შორის ბრძოლა. ეს ადამიანი. როგორც წეღან ვსთქვი, პიროვნება არ არის, ინდივიდი, იგი ადამიანობაა, კაცობრიობა და მისი ბრძოლაც, სულიერი დრამა, სიმბოლოა მთელი კაცობრიობის ბრძოლისა. ეი, ამგვარ ბრძოლის და ძიების გამომხატველი შეიქმნა დღევანდელი ლიტერატურა.

მწერალი დღეს ბევრად უფრო ფართოდ ხედავს ცხოვრებას, ვინმემ იგი იმს როდისმე ხედავდა, ამიტომ იგი ვერ გაჩერდება უბრალოდ ადამიანზე არამედ—ზეკაცზე; იგი ვერ მიაქცევს ყურადღებას თვითეულ ჩვენგანის ცხოვრების ელფერის გამოკვლევას;

იგი მთელი ხალხის ცხოვრებას იღებს, როგორც ერთ ზეკაცისას, იგი ვერ შეჩერდება თითეულ ჩვენგანის სულიერ მისწრაფებაზე, იდეალზე, იგი გვიხატავს მხოლოდ კერპს, მიფს, რომელიც ერთნაირად იზიდავს ყველას.

ეი, როგორა სწყდება დღეს ახალ ლიტერატურის ერთ მნიშვნელოვან ბანაკში სხვა და სხვა გვარი პრობლემები.

2.

გადავშალოთ ძველი ლიტერატურის ისტორიის ფურცლები. ჩვენ იქ თითქმის იმავეს დავინახავთ, რასაც დღევანდელ ლიტერატურაში ვხედავთ.

დიახ, ბევრი, ძალიერ ბევრი რამ აქვს საერთო ძველთა-ძველ ლიტერატურას ახალთან; და სწორედ ამაზედ მინდოდა მიმექცია მკითხველის ყურადღება.

ბუნებას სხვა და სხვა გვარი მოვლენანი პირველ ადამინს, რა თქმა უნდა, ვერ აეხსნა ვერ გამოეკვლია მათი გამომწვევი მიზეზები, ამ გამოკვლევის წყურვილი კი კლავდა მას, ეი, სწორედ ამ დროს შექმნა მან ღმერთები, რომელთაც მიაწერა სხვა და სხვა მოვლენები.

ამას გარდა ადამიანმა თავიდანვე ისიც შეამჩნია, რომ ზოგიერთი ამ მოვლენათაგანი ხელს უწყობდა მას არსებობისათვის ბრძოლაში, ზოგიერთები კი მის წინააღმდეგ იყო მიმართული, ცხადია პირველ კატეგორიის მოვლენათა მმართველი ძალები (ღმერთები) ადამიანისაკენ არიან, ხოლო მეორენი კი მტრებია უკანასკნელისა; აქედან წარმოსდგა ღმერთების ორ ჯგუფად დაყოფა. ღმერთები კეთილნი და ღმერთები ბოროტნი. მათ შორის ადამიანის წარმოქ ენით—საშინელი ბრძოლა იყო გამართული; ადამიანმა ამ ბრძოლის ნამდვილ არსს ვერ გაიგებდა, მაგრამ იგი მაინც კეთილ ღმერთების მხარს იჭერდა ინსტინქტიურად და მათ გამარჯვებას ნატრობდა.

ღმერთების სულის კვეთებას ადამიანი პრიმიტიულ შემეცნებამდე აქვეითებდა, მათ ხშირად ადამიანურ თვისებებს აწერდა საბრძოლველ იარაღად *). ყველა ამას იგი მიტომ ჩადიოდა, რომ ღმერთების ცხოვრება ადამიანებისათვის მისაწდომი და ადვილი გასაგებე გაეხადა.

ძველთა ძველი მწერლებიც ამ ღმერთების ცხოვრებას აღწერენ. მათ ნაწარმოებში სხვა და სხვა ღმერთებს ადამიანების სახე აქვთ, მაგრამ ძალა მათში საარაკო და ღვთაებრივია, მათთვის შეუძლებელი არა არის რა. თვით მდებარეობაც, ღმერთების სამოქმედო ასპარეზი, რაღაც ფანტასტიურია, განუსაზღვრელი. ეს ღმერთები, ადამიანების სახით, ცხოვრობენ სივრცისა და დროს გარეშე. ეი ამგვარ ღმერთების ცხოვრებისა და ბრძოლის აღწერამ წარმოშვა მითიური ზღაპრები და ლეგენდები, ეს უმდიდრესი გამოთქმანი ძველის ლიტერატურისა.

ღმერთები ხან სწყალობდნენ ადამიანს, ხან კიდევ სჯიდნენ მას, იმისდა მიხედვით თუ როგორ ეპყრობოდნენ ადამიანები ღმერთების მიერ დადგენილ კანონებს; ამის გამო ზოგი ადამიანი უკმაყოფილო იყო ღმერთებისა და სწყევლიდა მათ, ზოგი კი მადლობას უძღვნიდა მათ, ადიდებდა და უთხზავდა ახალ საგალობლებს.

ღმერთები ერთმანეთთან ბრძოლაში, თავის ძალების საშინჯად, სამოქმედო იარაღად, ადამიანებს იღებდენ; უკანასკნელნი პირველთა ხელში სათამაშო ბურთსა, ისე როგორც მოხუცი დავ. ლეიზერი ძლიერ ანათებს ანათემას. ხელში („ანათება“).

ეი ამ რიგად პირველმა ადამიანმა სხვა და სხვა მოვლენათა მიზეზების კვლევაში, შექმნა მიფები, რომლებიც გაბატონდენ ძველ ლიტერატურაში.

ანალოგიურ მოვლენას ვხედავთ დღესაც ახალ ლიტერატურაში: გავკვრით ამაზე უკვე მივუთითე კიდეც მკითხველს ამ წერილის დასაწყისში, როცა ლაპარაკი მქონდა „ვინმე“-ზე და „ადამიანის ცხოვრებაზე“.

დღევანდელმა მწერლობამ „ადამიანის ცხოვრების“ აზრის, შინაარსის ძიებაში მიფისაკენ იბრუნა პირი. მიფი ამ მწერლობის აზრით ცხოვრების შინაარსი, სულის ჩამდგმელი და მამოძრავებელია. დიახ, ახალმა მწერლობამ კვალად შექმნა მიფი, ჩვენთვის მიუწდომელი საიდუმლოება, მისტიკურ ჰეშმარიტების მატარებელი მიფი.

რა თქმა უნდა, რომ ერთის მხრივ პირველი ადამიანი და ძველი მწერლები, მეორე მხრით კი დღევანდელი მისტიკები სხვა და სხვა თვალსაზრისისანი არიან, მაგრამ ის კი

*) მაგრამ ეს კიდევ იმას არ ნიშნავს, რომ უბრალოდ მომაკვდავს უტოლებდა ადამიანი ღმერთებს, უკანასკნელებში იგი მაინც. რაღაც განყენებულ ძალთა კრებას ხედავდა. ავტ.

მოკლე შენიშვნა

ქართველ მომღერალთა საზოგადოების „სანთურის“ მომავალ კრების გამო.

კვირას, ხუთ სექტემბერს, მოხდება **პირველი** კრება ქართველ მომღერალთაგან შემდგარ საზოგადოების „სანთურისა“.

კიდევ გვემატება ერთი კულტურული და ჩვენის ავ-კარგიანობის მოჭირისუფლე დაწესებულება! ჩვენ ისე ცოტა გვაქვს ამგვარი დაწესებულებანი, რომ ყოველი ქართველი აღტაცებით უნდა მიეგებოს ამ საზოგადოების დაარსებას და ყოველივე დახმარება გაუწიოს.

ძალა და მნიშვნელობა საზოგადო საეროვნო დაწესებულებისა უჩვეულოდაც ყველას კარგად მოეხსენება, და აქ ამის განმარტებაც არ მინდა. მე მსურს მკითხველის ყურადღება მივაქციო მხოლოდ ერთ გარემოებას.

არა ერთხელ და ორხელ გვსმენია, რომ ჩვენი საეროვნო დაწესებულებანი „ბურჟუების“ ხელშია, ჰმეთაურობენ მაძღარი „კუბისტები“, **საწევრო გადასახადიც დიდია** და ამიტომ ეს დაწესებულებანი ვერა ხეირობენო. ჩვენ არ გამოუდგებით ამ ყოვლად უგვანო აზრის გაბათილებას, იგი უთმისოდაც მდარეა, ჩვენ გვინდა ზოგიერთებს და ნამდვილ საწევრო გადასახადების სიდიდეზე მოწუწუნეთ მივუთითოთ იმ თვალსაჩინო გარემოებაზე, რომ ახალ საზოგადოების წესდებით წლიური საწევრო ფული მხოლოდ **ერთი მანეთია**. ერთი მანეთის შეტანით თითოეულ ჩვენთაგანს საშუალება ეძლევა ხმა და გავლენა მოიპოვოს ამ საზოგადოებაში და ისე წარმართოს მისი საქმე, როგორც სასარგებლო იქნება. ამ მხრივ ახალი საზოგადოება დაარსებითვე წმინდა დემოკრატიულია და თუ შრომის უნარი გვაქვს ფაქტიურადაც გავადემოკრატოთ. მაძანდით, ბატონებო, ამ საზოგადოების პირველ ტოლდთანაც. ამ ნაბიჯზე მას ხშირად მოუვიდათ და ერთმანეთს ტანს დაუწყეს. მატარებლის ხსუბის დროს შერტაიას ისე მძღვრად დარტყა ჯოხი, რომ უკანასკნელს თავი გაუტყდა. შერტაის სამკურნალოდ დახმარება ადმოუჩენეს, ხოლო მატარებლის ხასუხის გუბაში აძგეს, სახზაგდო მშვიდობიანობის დარდგეთისათვის.

მოკლე შენიშვნა

ქართველ მომღერალთა საზოგადოების „სანთურის“ მომავალ კრების გამო.

კვირას, ხუთ სექტემბერს, მოხდება **პირველი** კრება ქართველ მომღერალთაგან შემდგარ საზოგადოების „სანთურისა“.

კიდევ გვემატება ერთი კულტურული და ჩვენის ავ-კარგიანობის მოჭირისუფლე დაწესებულება! ჩვენ ისე ცოტა გვაქვს ამგვარი დაწესებულებანი, რომ ყოველი ქართველი აღტაცებით უნდა მიეგებოს ამ საზოგადოების დაარსებას და ყოველივე დახმარება გაუწიოს.

ძალა და მნიშვნელობა საზოგადო საეროვნო დაწესებულებისა უჩვეულოდაც ყველას კარგად მოეხსენება, და აქ ამის განმარტებაც არ მინდა. მე მსურს მკითხველის ყურადღება მივაქციო მხოლოდ ერთ გარემოებას.

არა ერთხელ და ორხელ გვსმენია, რომ ჩვენი საეროვნო დაწესებულებანი „ბურჟუების“ ხელშია, ჰმეთაურობენ მაძღარი „კუბისტები“, **საწევრო გადასახადიც დიდია** და ამიტომ ეს დაწესებულებანი ვერა ხეირობენო. ჩვენ არ გამოუდგებით ამ ყოვლად უგვანო აზრის გაბათილებას, იგი უთმისოდაც მდარეა, ჩვენ გვინდა ზოგიერთებს და ნამდვილ საწევრო გადასახადების სიდიდეზე მოწუწუნეთ მივუთითოთ იმ თვალსაჩინო გარემოებაზე, რომ ახალ საზოგადოების წესდებით წლიური საწევრო ფული მხოლოდ **ერთი მანეთია**. ერთი მანეთის შეტანით თითოეულ ჩვენთაგანს საშუალება ეძლევა ხმა და გავლენა მოიპოვოს ამ საზოგადოებაში და ისე წარმართოს მისი საქმე, როგორც სასარგებლო იქნება. ამ მხრივ ახალი საზოგადოება დაარსებითვე წმინდა დემოკრატიულია და თუ შრომის უნარი გვაქვს ფაქტიურადაც გავადემოკრატოთ. მაძანდით, ბატონებო, ამ საზოგადოების პირველ

კრებაზე და დაბადებიდანვე ისე აღზარდეთ, როგორც ამას ჩვენი მშრომელი ხალხის კეთილ-დღეობა მოითხოვს.

საზოგადოება იგი კი დიდად მნიშვნელოვანია. იგი ემსახურება სახალხო სიმღერების აღორძინებას და ეს სიმღერები ხომ ხალხის სულისა და გულის ისტორიაა, მისი სულის-კვეთების მატიანეა! და ვისაც ხალხი უყვარს, მის სულთა-სწრაფვას რატომ არ უნდა ჩაუდგეს სითაურში და ხალხთან ხელი-ხელ ჩაკიდებულმა რატომ არ უნდა იზრუნოს მომავალ აღორძინებისათვის. მაშ, ვუსურვოთ ახალ საზოგადოებას წარმატება. ჩვენ დახმარებას ნუ მივაკლებთ.

გარეშე

ღამე

ღამეა, ღამე!—სოფელსა სძინავს
ვარსკვლავი სხლტება მთამოწვდილს
ცაზედ...

დამიმორჩილე კდემა-მოსილი
და წახველ... წახველ—გამცვალე
სხვაზედ.

ღამეა, ბნელა ... მზდევნიან,
დავძრწი.
სევდის ქარი ჰქრის,—ილეწება ტყე,
და ჩემს კაეშანს ველარა ჩრდილავს
თვით მეფე ლირის სიმწუხარის დღე.

კვალად ღამეა—მეფობს წყვდიადი
და ქარტეხილიც ჰკენესის, ქვითინებს.
შესდექ!.. დაჩუმდი!—ჩემს გულში
სევდა,
ჩემს ხელზედ ჩჩვილი სთვლემს და
იძინებს.

ალსრულდა მცნება. ახდა სიზმარი—
შვილი მყავს პირმშო, დედა ვარ,
დედა!
რაღათ მდევნიან! რათ მაწამებენ?
ვიშ... ჩემი გმობა ვინ, ვინ გაბედა?!

ბაბილანა.

მუნჯარილი ამბები

აბჟუაში (კოდორის ნაწილი სოხუმის ოლქისა). სოფელი ტკვარჩელი ცნობილია აბჟუაში ბევრის მხრით. ამ საზოგადოების მიწების ზემოდ, მთებისკენ, იწყება სახელმწიფო ადგილები. ამ ადგილებში მდ. ღალიძგისა და მასში ჩამავალ ზოგიერთ სხვა წყლების ხეობებში და მთების კალთებზე იპოვება დიდძალი ცნობილი ტკვარჩელის ქვანახშირი, რომელსაც ამდენ ხანს არ ეღირსა დამუშავება, თუმცა უეჭველია, აქ ერთ დროს დიდი წარმოება გაჩაღდება.

მეორე, ამავე სახელმწიფო ადგილებზე, მდინარე ღალიძგის პირად, არის ტკვარჩელის შესანიშნავი მინერალური (გოგირდის) წყლები. ამ წყლების მკურნალობითი თვისება ეჭვს გარეშეა. ეს წყლები აღმოჩენილია აფხაზეთის მთავრის დროს და მას აქეთ ყოველ წლიბით დიდძალ ხალხს იზიდავს როგორც აფხაზეთის ყველა კუთხიდან, ისე უფრო სამეგრელოდან. მაგრამ ჯერ-სარჩენად მისული ხალი აქ დიდ გაჭირვებაში ვარდება: გარდა ერთი რამდენიმე ოთახიანი სახლისა აქ სადგომი ბინა არ იშოვება, რადგან აფხაზეთის უკანასკნელ მთავრის დროს გაშენებული სახლები გაფუჭდა, ხოლო ახალი სახლების აშენების ნებას არ იძლევა სახელმწიფო ქონებათა უწყება. ასე რომ აქ ფანჩატურებსა და უფრო ნაშოსაგან გაკეთებულ კარვებშია ხალხი ერთმანეთზე მიყრილი. ასეთ ბინაში ცხოვრებით რა შვება უნდა მიეცეს ქარებიან ავადმყოფებს, რომლებიც უმეტესად აქ მოდიან!

თვით აბანოც მეტის მეტად მოუწყობელია, რადგან არც ამის შეკეთების ნებას იძლევა მთავრობა. აბანო არის მთლად მდ. ღალიძგის პირზე და მას პირდაპირ ზედ აკრავს მაღლად ამართული ციცაბო კლდე და ამ ფრიალოდან ცვივდება უზარმაზარი ქვები, რომლებიც ხვდება აბანოსა და მის მიდამოს. ერთი ასეთი ჩამოგორებული ქვის მსხვერპლი შეიქმნა ამ მარიამობის თვის მეორე ნახევარში ზუგდიდის მაზრის ს. ლედგებიეს მცხოვრები ვილაც ბულია, რომელსაც ქვამ თავი გაუჩეხა და იმ წამსვე სული დაალევია. რადგან ქვები მერეც ცვიოდა, ხალხი დაშინდა და წავიდწამოვიდა, თუმცა აქ სეზონი მაისიდან ენკენისთვის შუამდის გრძელდება. ზოგიერთები კი დარჩენ, მაგრამ ესენიც, ერთის იქ მყოფის თქმისა არ იყოს, ისე ბანაობენ თითქოს წამ და უწუმ ყაჩაღებისა ან ლაშქრის შემოსევას ელოდნენ.

არიან ბევრნი კერძო პირნი, რომელნიც გვარიანად შეაკეთებდნენ ამ აბანოს, მთელი საზოგადოებაც შესდგებოდა ამ წყლების მოსაწყობადა და საექსპლოატაციოდ, მაგრამ მთავრობა, როგორც ზემოთ მოგახსენეთ, ამის ნებას არავის არ აძლევს და არც თვითონ აკეთებს. ასე უპატრონოდაა დარჩენილი დღეს ტკვარჩელის მინერალური წყლები. ასეთ მდგომარეობაში უკეთესია სულ აღკრძალავდნენ ბანაობას. ზემოხსენებული უბედური შემთხვევა მაინც არ იქნებოდა, არც ექიმი, არც ფერშალი, არც ბინა და სხ. და ნუთუ ასეთს აბანოს სარგებლობის მოტანა შეუძლია. თვით წყლის თვისება ისეთია; რომ „საკაცეთ ჩაყვანილი და ქარებისაგან მოკრუნჩხული ადამიანები იმდენად რჩებიან, რომ თავისით ამოდიან.

გუფუს საზოგადოებაში, რომელიც მოსამზღვრეა ამ კვარჩელთან. (და სხვაგანაც) 1907 წლის შიმშილობის დროს დაარიგებელი სიმინდის ფასს ახლა ახდევინებენ საზოგადოებას. პირველად თხოულობენ ვადის ერთს მესამედსა. ამ საქმეში ზოგი შეცდომა თუ ბოროტმოქმედება აღმოჩნდა. იმ წელს შედგენილ მთავრობისაგან დახმარების მიმღებთა სიაში ჩატანილნი არიან რამდენიმე პირნი (ხუთამდის), რომელთაც იმ დროს ერთი მარკვალი სიმინდი და მაშასადამე ერთი კაპეიკი ფული არ მიუღიათ. ამათ დახევნით მიმართეს მთავრობას და გამოძიება ვნახოთ რას გამოარკვევს. მაგრამ სამაგიეროდ ისეთებიც გამოჩნდნენ, რომელთაც, როგორც ახლა თვითონ ამბობენ, სიმანდი კი აუღიათ, ხოლო ამღებთა სიაში კი სულ არ სჩანან.

აბჟუაში მთავრობის სტრაჟნიკების გარდა სოფლის ყარაულები, სოფლის სტრაჟნიკებიც მოქმედებენ, რომელთაც აქ „კამანდას“ ეძახიან და რომელთა შესანახად კოდორის ნაწილის საზოგადოება 18 ათას მანეთს იხდის. ამ „კამანდის“ უფროსებად არიან ურიად. ავთ. ზვედელავა და აზ. ი. მარღანია. ამ უკანასკნელთა შესახებ თავად-აზნაურობასა და გლეხობას შორის უთანხმოებაა ჩამოვარდნილი: თავად აზნაურობას სურს ესენი გამოსცვალონ და მათ ალაგას სხვები ჩააყენონ; გლეხობას კი სურს ისინი ღარჩენენ, ვინაიდან, ამბობს გლეხობა, ჩვენ ახლა თავიაუფლად გვძინავსო, ქურდ-ბაცაცები არ გვაწუხებენ, ხოლო მათი გამოცდა ქურდობის **გამოცდებას მოასწავებსო.** ასე თუ ისე, ღმერთმი ნუ ქნას, რომ ქურდობა დაწყებულიყოს. აქაური ქურდობის მთელი ნება-ზარალი მხოლოდ იმას შეუძლია გაითვალისწინოს, ვისაც აქ დიდ ხანს უცხოვრია...

ს. ბუნიკაური (შორაპნის მხრა). სოფ. ბუნიკაური მდებარეობს მეტად დამაზე და ბუნებით მდიდარ ადგილზე. მცხოვრებნი მისდევენ ხვნა-თესვას და მაგი-ქვის მუშაობას.

კულტურულად ეს სოფელი ძალზე ჩამორჩენილია, არ არის აქ არც სამკითხველო და არც სხვა რამ განმანათლებელი დაწესებულება.

აქაური ახალგაზრდობა დაუბობასა და უსაქმობაში ატარებს დროს. კარგს ისებებდნენ ეს გვაბატონები თუ რომ ბანქოს თამაშსა და „ძმა-ბიჭობას“ თავს დაანებებდნენ და ტოტას გაჭირვებულს ხალხზედაც იზრუნებდნენ რამეს.

მლაშელი.

—

ქ დუშეთი. 28 აგვისტოს, საქართველოს სამხედრო გზით, კავკასიიდან ტფილისისაკენ გავლით, გაეშვა მართლ-მსაჯულების მინისტრი შჩეგლოვიტოვი ტფილისის დუბერნატორის და 16 მახელეთა თანხლებით. დუშეთის სადგურზე მინისტრს წარუდგნენ სამოქალაქო მოხელენი; ქალაქის მოურავმა ალავარდოვმა მოქალაქეთა—და მომრგებელმა შუამავლმა ციციშვილმა—სოფლელთა მხრივ, მინისტრს შურ-მარილი მიართვეს. სადგური მორთული იყო მწვანე ფოთლებით და ყვავილებით, კიბის საფეხურები ხალიჩა-ფარდაგებით იყო დაფენილი. ერთი სიტყვით, მოდიციამ არაფერი არ დაზოგა, რომ მინისტრს დირსეულად დახვედროდა...

იმ დღესვე, 1½ საათზე მინისტრი მხლებლებითურთ და დუშეთის გუბერნიის ამქრისაგან დანიშნულ ექსპატიო დარაჯის“ თანხლებით, ტფილისისაკენ გაეშურა.

დუშელებს სიხარული ეოველთვის დღე მოაქვს ხოლმე. ამას წინად ჯერ „ბახრის წყარო“-ს შეკეთებაზე, რამაც ძალიერ გახარა დუშელები, მაგრამ ორი კვირის შემდეგ იგი ისევ დაიკეტა და მოქალაქეთ ისევ შორიდან უხდებათ წყლის ზიდვა—ერთადერთ „ორ-წყარიდან“, რომელიც სრულიად ვერ აკმაყოფილებს მათ მოთხოვნილებათ, მით უმეტეს, რომ მცირე რიცხოვან ნოვოსპასკოეთის ბოლქის ნაწილის მაგიერ, აქ ამ ჟამად სდგას მეორე ბატალიონი, რომელსაც წყალი ხომ ჭირდება... ახლა სხვა კომოუკვირდებათ. ახლაც ისე მოხდა: სუკეკლესიერი მზად იყო, რომ ერთმა „ბარიშნამ“ თამაშობაზე უარი განიცხადა, სხვა ვერ იშოვნეს და წარმოდგენაც... ჩაიშალა!

ამერ-იმერი.

თეატრი და ხელოვნება

სახალხო სახლი. სამშაბათს, 31 აგვისტოს, ძმათა ზუბალაშვილების სახალხო სახლში, ქართულ თეატრის მსახიობთა ძიერ სცენის მოყვარეთა დახმარებით წარმოდგენილ იქმნა „ძველი და ახალი თათია“, კომედია 4 მოქმედებად, გადმოკეთებული ვ. აბაშიძის მიერ.

ჩემის აზრით, ამისთანა პიესებს და ისიც გადმოკეთებულებს ნაკლები ადგილი უნდა ეჭიროთ სახალხო თეატრებში. მადლობა ღმერთს, როგორც არტისტები ისე სცენის მოყვარენი დიდის ყურაღდებით ეკიდევიან სახალხო წარმოდგენებს და ნუ თუ რიგიან მეტ შინაარსიან და ქართულ ცხოვრებიდან აღებულ პიესას ვერ აირჩევენ?

როგორ „დეპარტამენტის“ უფროსებათ არიან ჩვენში ქართველები, ხოლო თუ მოქმედება რუსეთში ჰხდება, იქ რა საქმე აქვს ჩვენს ქართლელ ტეტიას და თავდახურულ მძინარე დედაბერს?

მოთამაშეთა შორის, ამ საღამოს ყველაზე მეტ ყურადღებას ბ. ივანიძე იქცევდა თავის მოხდენილ თამაშით. იგი ჯამბარ-ჯამბარაშვილის როლს ასრულებდა და ისე ხელოვნურადაც, რომ მაყურებლები ალტაცებაში მოდიოდნენ. კარგი იყო ქ. ნებიერიძისა. თავის უსიტყვო როლი თამაშით დაგვირგვინა და ნათლად წარმოგვიდგინა ისეთი დიასახლისი, რომელსაც არაფერი ვინტერესება და ძილის გუდად გადაქცეულაა.

ქ. ანკარა სხვ: დროსაც გვინახავს, მაგრამ დღეს უფრო კარგი იყო. ეტყობა ახალგაზრდა ნიჭიერი სცენის მოყვარე ბევრსა მუშაობს და სცდილობს კიდეც შეძნებულად ემსახუროს სცენას. თუ შრომას არ უკლო, კარგ ადგილს დაიჭერს ნიჭიერ მსახიობთა შორის.

ესევე ითქმის ბ. მეტრეველზე, რომელიც ახირებულაძის როლს ასრულებდა. მხოლოდ ერთი უნდა შევნიშნოთ: თამაშის დროს პირს ხშირად ჰკუმავს და ხშირადაც უაზროდ გაშტერდება ხოლმე. როლიც ნაკლებად იკოდა.

ბ. ფრონისპირელი ვეონებ, პირველად გამოვიდა სცენაზე. ჩინებული გლეხი იყო. დიდ სცენაზედაც არ გვინახავს უკეთ. ვუსურვებთ, რომ კვლავაც არ ელალატებინოს იმ ბუნებრივობი სათვის, რომელსაც ეს ხელოვნურად შეუთვისებია.

დანარჩენი მოთამაშენი წარმოდგენას ხელს უწყობდნენ.

—

ქ-ნი კორსინის ლექცია. სამშაბათს, 31 აგვისტოს, სახაზინო თეატრში ქ-ნმა კორსინიმ მესამე ლექცია წაიკითხა ინდოეთის შესახებ. შეეხო რასებს (მთავრებს, თავადებს) და მათ მფლობელობას ინდოეთში.

ლექციის შინაარსი ორ ნაწილად შეიძლება გავყოთ: ინდოელების (ბუდისტები) მფლობელობა და მაჰმადიანების მფლობელობა.

ამ ლექციას მსმენელი ოცნებით გადაჰყავს იმ ზღაპრულ სიმდიდრით და ამბებით სავსე ქვეყანაში, რომლის აღწერითაც არა ერთი და ორი ახალგაზრდას გული აუძგერებია, ემილიო სალგარის და სხ. რომანისტებს.

რაჯი ბატონ-პატრონი თავის სამ-

—

მეორე განყოფილება [illegible] სმენტით დაიწყო, სა[illegible] განყოფილებას სიამით მოელოდა.

აიხადა ფარდა და პირველად სცენაზე ბ—ნი ნარკანი გამოჩნდა. მან ამაყად და მშვენივრად წაიკითხა მოხდენილი თვისი ნაწარმოები „ამაყი სული“. ბ-ნ ნარკანს ჩვენი სხვა მწერლები და პოეტები მოჰყვნენ. დიდი ალტაცება გამოიწვია, ბ. ახოსპირელის სცენაზე გამოსვლამ მან მშვენივრად წაიკითხა თავისი ლექსები და ალტაცებულმა საზოგადოებამ რამდენჯერმე გაამეორებინა.

ჩინებულად წაიკითხა თავისი ლექსები ბ-ნა ი. მჭედლიშვილმა. და ხალხმაც მოუწონა.

დ. ნახუცრიშვილმა მწყემსი „თადე“ წაიკითხა. ენა მშვენიერი, სურათი მარტივი და მოხდენილად ერთმანეთზე აკონძული პატარა მოთხრობა სანიმუშოა. მას დიდი აღმზრდელი მნიშვნელობა ექმნება, რომელსამე სახელმძღვანელო წიგნში რომ მოათავსონ.

სალიტერატურო განყოფილება დასრულდა ია ეკლაძის ლექსით „შვილი მუშა ბოქაულაძის“ ის მუშა არ არის მტირალა მუშა მიქელაძე—გრიგოლ ორბელიანისა. იგი მუშაა მეოცე საუკუნისა, დიდის მომავლის მომლოდინე. ეს ლექსი ავტორის მიერ წაკითხული, კარგ შთაბეჭდილებას ახდენს მამენელზე.

დასასრულ, არ შეგვიძლიან არ აღვნიშნოთ ზოგიერთა ახალგაზრდა მწერლების სცენაზე გამოუსვლელობა, თუმცა აფიშებში კი იყვნენ გამოცხადებულნი, ნეტა ჰქონდათ თუ არა რაიმე საპატიო მიზეზი, თუ მათი „განდიდების“ მადის ბრალია, როგორც შევიტყე ერთ მათ-განს ბ-ნ გრიშაშვილს არ უნებებია სცენაზე გამოსვლა მარტო იმიტომ რომ მისი „კაპრიზები“ არ შეუსრულებიათ. ადრე დაუწყვია ჰირვეულობა!!...

ასეთი სალიტერატურო საღამო შაბათს ოთხ სექტემბერსაც გაიმართება და იმედია საზოგადოება კვლავ ბევრი დაესწროება ამ დღეს თეატრი ხალხით იყო სავსე.

ენა მწყარე.

—

ქ-ნი კორსინის ლექცია. სამშაბათს, 31 აგვისტოს, სახაზინო თეატრში ქ-ნმა კორსინიმ მესამე ლექცია წაიკითხა ინდოეთის შესახებ. შეეხო რასებს (მთავრებს, თავადებს) და მათ მფლობელობას ინდოეთში.

ლექციის შინაარსი ორ ნაწილად შეიძლება გავყოთ: ინდოელების (ბუდისტები) მფლობელობა და მაჰმადიანების მფლობელობა.

ამ ლექციას მსმენელი ოცნებით გადაჰყავს იმ ზღაპრულ სიმდიდრით და ამბებით სავსე ქვეყანაში, რომლის აღწერითაც არა ერთი და ორი ახალგაზრდას გული აუძგერებია, ემილიო სალგარის და სხ. რომანისტებს.

რაჯი ბატონ-პატრონი თავის სამ-

ცხადია, რომ ორთავეს უნდოდათ რწმენა, მიეწვდინელ მოვლენათა ახსნა, ორთავემ შეჰქმნეს ზეკაცები, განსაკუთრებული მოვლენები, მიფები და კერპები ეს ერთი, მეორე—რომ ორთავეს ემძიმებათ უბრალო ადამიანთა ცხოვრების აღწერა, მაიი ჰირვარამის, დღიურ ზრუნვის დასურათება და ფანტაზიის სამეფოში ვადადიან, არღვევენ ყოველგვარ საზღვრებს და ზღაპრებსა და ლეგენდებს ჰქმნიან.

ამგვარ მიდრეკილების ილლიუსტრაციისათვის, დღევანდელ მწერალთა შანაკში შემიძლიან მივუთითო ახალ მწერლობის ტიპიურ წარმომადგენლის შემდეგ სტრიქონებზე:

ჭარსა მიაქვს ღრუბლები,
ბუქი მტვერსა მიმოყრის,
გული ზღაჰარსა ითხოვს,
სინამდვილეს გაურბის...*)

ესეც რომ არ იყოს განა მთელი დღევანდელი მწერლობა ერთი სკოლისა, სულ ზღაპრებსა და ლეგენდებს არა ჰქმნის?

აიღეთ მაგალითად, ლეონიდ ანდრეევი, ფედ. სოლოგუბი, ვიაჩ. ივანოვი, გეორგი ჩულკოვი, სერგ. გოროდეცკი, ანდ. ბელი, ალექ. ბლოკი, სერგეევ-ცენსკი და მრავალი სხ. ამათ სასტიკი ბრძოლა გამოუცხადეს რეალისტების სკოლას, აღადგინეს ძველი ზღაპრები და ლეგენდები, შეჰქმნეს მიფები და კერპები (Идолотворчество и миѳотворчество). ისე, როგორც ძველ არაკებსა*) და ლეგენდებში თითოეული გარეგნული მოვლენა გამომხატველი იყო არსისა, საგანი—ემბლემა უფრო რთულისა და დიადისა, დღევანდელ ნაწარმოებშიაც დამალულია უბრალო ფორმის შიგნით ნამდვილი არსი. ჩვენის ცხოვრების სხვა და სხვა მხარე ალეგორიულად არის გადმოცემული; თვითეული ხაზი დღევანდელ მხატვრობაში სიმბოლოა, სიმბოლიზმი კი ძველ ლიტერატურის დამახასიათებელ თვისებად უნდა ჩაითვალოს, თითქმის ყველაზედ უძველესს ლიტერატურულ ფორმად, ვინაიდან თვითეული ზღაპარი, ანუ ხალხური თქმულება, ცოტად თუ ბევრად, სიმბოლისტურია.

ამავე დროს უნდა აღვნიშნოთ, რომ პრინციპი და მეთოდი ქმნილებისა, სამხატვრო ნაწარმოებისა ახალსა და ძველს ლიტერატურაში თითქმის სავსებით შეთანხმებულია, ერთნაირია. ნამდვილად დღევანდელ ქმნილების პრინციპი **ობიექტიური** და **მისტიკურია**, როგორც მიფიურ ზღაპრებში და ლეგენდებში, მეთოდი კი **იმპრესიონული** ორივე შემთხვევაში, გმირების ყოველმხრივი დახასიათება, დეტალებზე შეჩერება, მდებარეობის დასურათება, ყველა ეს არ იქცევს როგორც პირველთა, ისე მეორეთ ყურადღებას.

ორივე შემთხვევაში შეუდარებელი სიჩქარე, საგნების განუსაზღვრელობა, დაუმთავრებლობა მეტად თვალსაჩინო ხდება მკითხველისათვის.

4.

როგორც ზევითაცა ვსთქვი, დღევანდელ ლიტერატურას არ აინტერესებს პიროვნება, მისი განკერძოებული „მე“, რომელიც განსხვავებულია ათას სხვა „მე“ ებისაგან*).

ამ მხრივ ახალმა სკოლამ გასწყვიტა კავშირი რეალისტებთან, რომელებიც გვასწავლიან, რომ ცხოვრებაში ზოგი ძველს ეპოტინება, კონსერვატორობს ე. ი. ფამუსოვია, ზოგი ახლისათვის იბრძვის პროგრესისტობს ე. ი. ჩაცკია, ზოგი უსაზღვრო ძუნწია ე. ი. პლიუშკინია, ზოგი მუდამ არშიყობს ე. ი. დონ-ჟუანია, ზოგი მუდამ თვალთმაქცობს ე. ი. ტარტიუფია, ზოგი საჭიროა თუ არა მისთვის, მაინც სცრუობს ე. ი. ხლესტაკოვია, ზოგი ბუნებით კეთილია, მაგრამ ჩარჩენტი, როგორც მანილოვი და სხვა ათასი, ჰრელია ცხოვრება, ჰრელია ხალხიც.

ასალი მწერალი კი გმირს და ლაჩარს, დიადს და წვრილმანს, ყველა ამას ერთად მოაგროებს და ერთ ადამიანს აწერს, რომელიც **ნიშნავს** მთელ ხალხს, კაცობრიობას, როგორელშიაც თვითეულ ჩვენგანის „მე“ მოთავსებული „სხვებში“ გათქვეფილი, გზაც, რომლითაც იგი მიდის ყველას გზაა—შეერთებული, ცხოვრების გზა.

ამასვე სავსებით ვხედავთ თუნდა რომაელთა და ბერძენთა ძველთა ძველ ლიტერატურაში. ავიღოთ, მაგალითად, ერთი საუკეთესო ნაწარმოები ძველის დროისა ვირგილის „ენეიდა“, რომელიც დაწერილია ქრისტეს დაბადებამდე.

„ენეი“, გმირი ამ ნაწარმოებისა, განკერძოებულ ადამიანის ტიპი კი არ არის, იგი **ერთი მრავალთაგანი** კი არ არის, არამედ იგი ზეკაცია, ღვთის შვილი, წარმოშობილი ანხიზა და ვენერასაგან. მისი თვისებებიც ზეკაცურია, თითოეული ამათგანი მაქსიმუმს სჭარბობს. რომაელების ნაციონალურმა სიამაყემ შექმნა თქმულება მრავალტანჯულ ენეიზე. მასში ვირგილიმ გამოსახა მთელი რომაელების დადებითი მხარეები: ძლიერება, სიყვარული, მშვენიერება, ზნე, ჩვეულება და მრავალი სხვა. მისს ბედში გამოხატულია მთელი რომაელების ბედი, მისი ელლინადან რომში მოგზაურობა ალეგორიული გამომსახველია ელლინის კულტურის რომში გადანერგვისა. აიღეთ თუნდაც ჩვენი უკვდავი ლეგენდა მიჯაჭვულ ამირანზე, ანდა საბერძნეთის ძველი ლეგენდები და ყველა ამას ნათლად დაინახავთ.

5.

მართლაც, ყოველ დროს, თვით დასაბამიდან, ერთი პრობლემა ძლიერზე ძლიერი იყო, მისი სამუდამოდ გადაჭრა შეუძლებელი შეიქმნა, ეს გახლავთ სიყვარულისა და სქესობრივი პრობლემა. სქესობრივი ლირიკას პოეზიაში ყოველთვის თვალსაჩინო ადგილი ეჭირა და უჭირავს დღესაც, მაგრამ დღევანდელი ახალგაზრდა მწერლები უფრო სხვა მხრიდან უახლოვდებიან ამ საკითხს.

ახალ მწერლობაში თითქოს რეაქცია დაიბადა ევროპიზმისა და კულტურის წინააღმდეგ, რომლებმაც თავისებური ელფერი დაადეს სიყვარულს: დაამორეს ბუნებას, უარჰყვეს მშვენიერება, სილამაზეს შავი ჩადრი გადააფარეს და შეჰქმნეს ერთი დიდი, ფარული პროსტიტუცია.

ძირს ამგვარი სიყვარული, გაიძახიან ახალგაზრდა მწერლები, ძირს თქვენი აშმორებული, ნამდვილი სახისა და მშვენიერების წამშლელი კულტურა. გაუმარჯოს ბუნებრივ მშვენიერებას, თავისუფალ სიყვარულს, დიახ, პირველყოფილ, შიშველ სიყვარულს, შიშველ ტანს და მისს სილამაზეს.

6.

„ერთ ქვეყანაშია“, ამბობს ახალგაზრდა პოეტი კ. ბალმონტი, „შეყვარებულები ერთმანეთს ჰკოცნიან და ეუბნებიან: „ჩემო ძაო“, „ჩემო დაო“... ეს რომ ევროპიელმა სწავლულმა დაინახოს იტყვის: „ამა და ამ კუნძულზე შეყვარებულები ერთმანეთს დასა და ძმას ეძახიან. პირველყოფილ ადამიანს არ შეუძლიან **აიწიოს** ბუნდოვან წარმოდგენაზე **მაღლა**, და ფიქრობს, რომ ყველა მისი ტოლი ქალები, შესაძლებელია, იყვნენ მისი დებიც“. სწორედ ასეა,—განაგრძობს ბალმონტი—მაგრამ თუ კი რომ ვისმე ვკოცნი, როგორ შემიძლიან არ უთხრა მას: „ძმაო ჩემო“, „დაო ჩემო“...*)

განა ეს თვალსაჩინო რეაქცია არ არის დღევანდელ კულტურის მიერ შექმნილ ზნე-ჩვეულებათა წინააღმდეგ?... აქაც ძველი მწერლებისა და ხალხურ თქმულებათა აზრი გამოსჭვივის, რომლებიც მოკლებულნი იყვნენ ყოველ გვარ შემზღუდველ კულტურის გავლენას.

*) Стих. Эедора Сологуба „Изъ плѣна, отд. IV. Альманахъ „Факелъ“, I.
**) Былины.

*) როდა მე დღევანდელ ლიტერატურაზე ვლაპარაკობ, აქ მწერალთაბაში მაქვს ამ ლიტერატურის ერთი სკოლა, რომელსაც უმთავრესად მკუდლებიან ახალგაზრდა მწერლები. ავტ.

*) იხილე გ. ბალმონტის: Пѣвецъ полевыхъ травы“, „Золотое Руно“.

ВЫСШАЯ ШКОЛА ЖИВОПИСИ, СКУЛЬПТУРЫ И АРХИТЕКТУРЫ

ОБЪЯВЛЯЕТ ПРИЕМ

на 1-й курс на 1940—41 учебный год

ФАКУЛЬТЕТЫ:

живописный, скульптурный, архитектурный, графический, керамический, театрально-декорационный

ОТДЕЛЕНИЯ:

монументальной живописи, монументальной скульптуры, архитектурных конструкций, архитектурных сооружений, архитектурного проектирования, архитектурной реставрации, архитектурной археологии, архитектурной графики, архитектурной керамики, архитектурного макетирования, архитектурного моделирования, архитектурного рисунка, архитектурной перспективы, архитектурной теории, архитектурной истории, архитектурной композиции, архитектурного черчения, архитектурной технологии, архитектурной физики, архитектурной механики, архитектурной геодезии, архитектурной сметы, архитектурной организации, архитектурной экономики, архитектурной эстетики, архитектурной психологии, архитектурной гигиены, архитектурной акустики, архитектурной светотехники, архитектурной теплотехники, архитектурной звукотехники, архитектурной электротехники, архитектурной водотехники, архитектурной санитарии, архитектурной вентиляции, архитектурной пожарной техники, архитектурной автоматики, архитектурной телефонии, архитектурной радиотехники, архитектурной телевидения, архитектурной сигнализации, архитектурной связи, архитектурной механизации, архитектурной электрификации, архитектурной водификации, архитектурной газификации, архитектурной канализации, архитектурной вентиляции, архитектурной пожарной техники, архитектурной автоматики, архитектурной телефонии, архитектурной радиотехники, архитектурной телевидения, архитектурной сигнализации, архитектурной связи, архитектурной механизации, архитектурной электрификации, архитектурной водификации, архитектурной газификации, архитектурной канализации

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ПРОИЗВОДИТСЯ С 1 ИЮЛЯ ПО 15 АВГУСТА

ВСТУПИТЕЛЬНЫЕ ЭКЗАМЕНЫ С 15 АВГУСТА ПО 15 СЕНТЯБРЯ

ЗАНЯТИЯ НАЧИНАЮТСЯ С 1 ОКТЯБРЯ

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ПРОИЗВОДИТСЯ ПО АДРЕСУ: МОСКВА, ВОЗДВИЖЕНКА, 5, ВЫСШАЯ ШКОЛА ЖИВОПИСИ, СКУЛЬПТУРЫ И АРХИТЕКТУРЫ

ТЕЛЕФОН 2-30-91

ПРИЕМНЫЕ ЧАСЫ: ЕЖЕДНЕВНО С 10 ЧАСОВ УТРА ДО 4 ЧАСОВ ДНЯ

ВЫСШАЯ ШКОЛА ЖИВОПИСИ, СКУЛЬПТУРЫ И АРХИТЕКТУРЫ

ОБЪЯВЛЯЕТ ПРИЕМ

на 1-й курс на 1940—41 учебный год

ФАКУЛЬТЕТЫ:

живописный, скульптурный, архитектурный, графический, керамический, театрально-декорационный

ОТДЕЛЕНИЯ:

**монументальной живописи, монументальной скульптуры, архитектурных конструкций, архитектурных сооружений, архитектурного проектирования, архитектурной реставрации, архитектурной археологии, архитектурной графики, архитектурной керамики, архитектурного макетирования, архитектурного моделирования, архитектурного рисунка, архитектурной перспективы, архитектурной теории, архитектурной истории, архитектурной композиции, архитектурного черчения, архитектурной технологии, архитектурной физики, архитектурной механики, архитектурной геодезии, архитектурной сметы, архитектурной организации, архитектурной экономики, архитектурной эстетики, архитектурной психологии, архитектурной гигиены, архитектурной акустики, архитектурной светотехники, архитектурной теплотехники, архитектурной звукотехники, архитектурной электротехники, архитектурной водотехники, архитектурной санитарии